

S271000B- JRA

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 23. oktober 2019 af Østre Landsrets 6. afdeling
(landsdommerne Peter Mørk Thomsen, Sanne Kolmos og Mikael Skjødt (kst.)).

6. afd. nr. S-2710-19:
Anklagemyndigheden

mod

T

Født december 1972

(advokat Steen Leonhardt Frederiksen, besk.)

Københavns Byrets dom af 12. september 2019 (SS 3-22597/2019) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse.

T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, herunder frifindelse for påstanden om udvisning.

Sagen er i landsretten behandlet uden medvirken af domsmænd, jf. udlændingelovens § 62, hvorefter sager vedrørende overtrædelse af udlændingelovens § 59 b behandles uden medvirken af domsmænd, uanset om der bliver spørgsmål om højere straf end bøde.

Også for landsretten har forsvareren dokumenteret en række dokumenter vedrørende tiltaltes personlige forhold i England, herunder vedrørende leje af hus og en erklæring fra det britiske bokseforbund, hvorefter tiltalte har haft trænerlicens siden 2008 og licens til at virke som boksepromotor siden 2011.

Forklaring

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af T .

T har supplerende forklaret blandt andet, at han var delvist tryk ved situationen, da han havde kontaktet SAS i England og talt med medarbejderen, der forklarede ham, at han i Københavns Lufthavn rejste i transit og forblev i en zone, hvor man ikke kunne komme ud af lufthavnen. Da han ankom til lufthavnen i København, orienterede han sig ikke mod exit, men efter transit og gik i den retning. Han havde ikke tænkt på den situation, at flyet fra Danmark til London kunne blive aflyst eller forsinket. Når han nu bliver bedt om at overveje, hvad han i givet fald ville have gjort, hvis det var blevet tilfældet, så tænker han, at nogen så ville have taget sig af hans bagage og hele hans rejse for ham. Da han havde ringet og talt med medarbejderen i SAS i England, var han ikke i tvivl om, at han ville være i en lukket transitzone i lufthavnen og således ikke ville opholde sig i Danmark under rejsen. Han havde ingen som helst planer i Danmark.

Personlige oplysninger

T har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han har boet i Storbritannien i 15 år. Han bor til leje i en villa sammen med sin hustru og deres to døtre på henholdsvis 7 og 10 år. Han har i sin tid været professionel sportsudøver. I 10 år arbejdede han som træner, og derefter blev han manager og siden international agent. Han har kontrakt med ca. 30 boksere, og som promotor skal han sørge for at arrangere kampe i Storbritannien og i andre lande. Nu han er fængslet, får hans boksere ikke så mange kampe, som de eller skulle have haft, og han er på grund af aflyste kampe ved at miste dem til fordel for andre agenter. Denne fængsling har givet ham mange problemer. Alt det, som han har oparbejdet gennem 15 år, er ved at forsvinde i løbet af to måneder.

Heller ikke for landsretten har anklagemyndigheden inddraget Varde Rets dom af 7. maj 1999, hvorved tiltalte blev straffet med fængsel i 30 dage og udvist med indrejseforbud i tre år regnet fra den 1. juni 1999.

T har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Retsgrundlaget

Som det fremgår af byrettens dom, er minimumsstraffen for overtrædelse af udlændingelovens § 59 b, stk. 2, 1 år. Minimumsstraffen blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 174

af 27. februar 2019, som trådte i kraft den 1. marts 2019. Af de almindelige bemærkninger til § 59 b, stk. 1 og 2, fremgår bl.a., jf. lovforslag nr. L 140 af 15. januar 2019:

”14. Skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud

...

14.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftale om finansloven for 2019, at aftaleparterne er enige om, at straffen for at genindrejse i strid med et indrejseforbud skal skærpes på en sådan måde, at der sendes et klart og mærkbart signal, og at udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet, ikke skal kunne spekulere i at trodse et indrejseforbud og vende tilbage til Danmark for i værste fald at begå ny kriminalitet.

Det fremgår endvidere af aftalen, at straffen derfor skal skærpes fra i dag normalt 10 dage til 2 måneders fængsel i 1. gangstilfælde til minimum 1 års fængsel for de udlændinge, som oprindeligt er udvist ved dom i forbindelse med en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel, men som alligevel genindrejser i strid med et indrejseforbud.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stykke i udlændingelovens § 59 b, hvorefter straffen i sådanne tilfælde fremover er fængsel fra 1 år og indtil 3 år.

Det forudsættes, at straffen på mindst 1 års fængsel normalt skal fastsættes som en ubetinget fængselsstraf.

Forslaget betyder således, at udlændinge, som er udvist ved dom med indrejseforbud i forbindelse med en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel, men som alligevel indrejser i strid med indrejseforbuddet, omfattes af en ny skærpet strafferamme og mindst skal straffes med 1 års fængsel. Straffen kan fastsættes til indtil 3 års fængsel.

...

... Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af straffniveauet for indrejse i strid med et indrejseforbud for udlændinge, der ikke er omfattet af den foreslåede nye bestemmelse i § 59 b, stk. 2. Strafniveauet vil således være uændret for udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 59 b, stk. 1, men som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 2.

Forslaget indebærer, at der fastsættes en minimumsstraf, som er bindende for domstolene, og som alene kan fraviges i medfør af straffelovens § 83, 1. pkt., hvorefter straffen kan nedsættes under den foreskrevne strafferamme, når oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold afgørende taler herfor.

Ministeriet er i den forbindelse opmærksom på de betænkeligheder ved minimumsstraf, som Straffelovrådet har givet udtryk for navnlig i betænkning nr. 1531/2012 om strafudmåling - samspillet mellem lovgiver og domstole.

Straffen for at genindrejse i strid med et indrejseforbud bør dog skærpes på en sådan måde, at der sendes et klart og mærkbart signal. Udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet, skal ikke kunne spekulere i at trodse et indrejseforbud og vende tilbage til Danmark for i værste fald at begå ny kriminalitet.

Hertil kommer, at gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse i § 59 b, stk. 2, har en karakter, der gør, at der sjældent - sammenlignet med andre typer af lovovertrædelser - vil være behov for, at domstolene kan fastsætte straffen me-

re skønsmæssigt fra sag til sag ud over de særlige tilfælde, som straffelovens § 83, 1. pkt., giver mulighed for.

Ministeriet finder på den baggrund, at der er grundlag for helt undtagelsesvist at indføre en minimumsstraf på 1 års fængsel.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. ... 20.”

Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser fremgår vedrørende § 1, nr. 20 (udlændingelovens § 59 b, stk. 2) bl.a.:

”Strafskærpelsen er således afgrænset til udlændinge, som er udvist af Danmark ved dom, og som er idømt en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel.

...

Det forudsættes, at straffen skærpes i gentagelsestilfælde.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, herunder om der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede minimumsstraf på 1 års fængsel for at indrejse i strid med et indrejseforbud kan dog kun fraviges i medfør af den almindelige regel i straffelovens § 83, hvorefter straffen kan nedsættes under den foreskrevne straffesamme, når oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold afgørende taler herfor. Under i øvrigt formildende omstændigheder kan straffen bortfalde.

...

Straf efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 b, stk. 2, vil samtidig medføre, at den pågældende udlænding på ny kan udvises, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 23. Det følger heraf, at en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Udvises udlændingen på ny, meddeles der som følge heraf et nyt indrejseforbud i 6 eller 12 år eller for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2-5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

I overensstemmelse med tiltaltes forklaring og skriftlige oplysninger fra SAS lægges det til grund, at tiltalte, der opholdt sig i transit i Københavns Lufthavn sammen med sin hustru og to mindreårige døtre, efter rejseplanen kun skulle opholde sig i transit i en time, og at familien og familiens bagage i Klaipeda var checket ind til Birmingham. Efter tiltaltes for-

klaring lægges det endvidere til grund, at tiltalte inden sin rejse havde kontaktet flyselskabet, som angiveligt gav ham forkerte oplysninger om betydningen af indrejseforbuddet i forhold til hans gennemrejse i Københavns Lufthavn i transit.

Tiltalte har ved sin indrejse i Danmark – også selv om indrejsen alene fandt sted i en lufthavn med henblik på transit – overtrådt udlændingelovens § 59 b, stk. 2. Spørgsmålet er herefter, om overtrædelsen kan tilregnes tiltalte som forsætlig eller i det mindste som uagtsom, hvilket er en forudsætning for strafansvar efter bestemmelsen, jf. straffelovens § 19.

Landsretten finder, at der ikke kan bortses fra tiltaltes forklaring om, at han troede, at han ved mellemlandingen i Danmark ville opholde sig i en lukket ”transitzone”, og at han ikke var bekendt med, at en sådan mellemlanding ville være i strid med det indrejseforbud, som han var blevet meddelt i 2003. Den vildfarelse, tiltalte befandt sig i, kan være blevet styrket ved udrejsen den 31. juli 2019, hvor tiltalte på tilsvarende vis mellemlandede i Danmark, og hvor han viste sit pas og havde ophold i lufthavnens transitområde.

Hertil kommer, at udlændingelovens § 59 b ikke omtaler den situation, hvor der alene er tale om transit i en dansk lufthavn, cf. udlændingelovens § 59 a, stk. 1, hvori ordlyden er bl.a., at ”... indrejse i Danmark eller i transit i en dansk lufthavn ...”. Bestemmelsen i udlændingelovens § 59 b, stk. 2, er således set i sammenhæng ikke affattet uden mulighed for misforståelser for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der er forskel på at være i transit i en dansk lufthavn og på at indrejse i Danmark.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at tiltalte kan have været i en vildfarelse af en sådan karakter, at der ikke er grundlag for at fastslå, at han har handlet forsætligt. På denne baggrund tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, idet overtrædelsen alene kan tilregnes ham som uagtsom.

Straf

Indrejse her i landet i strid med et indrejseforbud straffes efter affattelsen af udlændingelovens § 59 b, stk. 2, med en minimumsstraf af fængsel i 1 år også i tilfælde, hvor forholdet måtte være begået uagtsomt, jf. straffelovens § 19.

Af lovforarbejderne fremgår, at lovgiver med indførelsen af minimumsstraffen har haft til hensigt at forhindre, at udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet, spekulerer i at

trods et indrejseforbud og vender tilbage til Danmark for i værste fald at begå ny kriminalitet. Hovedsigtet med minimumsstraffen må således forstås at rette sig mod forsætlige overtrædelser af indrejseforbud.

Med henvisning hertil og under hensyn til de helt særlige forhold, der er lagt til grund vedrørende skyldsspørgsmålet, herunder at tiltalte ikke havde til hensigt at tage ophold her i landet og alene har befundet sig i transit i lufthavnsområdet, og at han således ikke er indrejst i Danmark og har ladet sig transportere i for eksempel bil eller tog til lufthavnen med henblik på videre flyrejse derfra, tiltræder landsretten, at der foreligger helt særlige omstændigheder ved gerningen, der afgørende taler for i medfør af straffelovens § 83, 1. pkt., at nedsætte straffen under den foreskrevne mindstestraf.

Efter forarbejderne er der ikke tilsigtet ændringer af strafniveaue for indrejse i strid med et indrejseforbud for udlændinge, der ikke er omfattet af bestemmelsen i § 59 b, stk. 2. Strafniveaue vil således være uændret for udlændinge, der alene er omfattet af udlændingelovens § 59 b, stk. 1. Straffen for overtrædelse af § 59 b – nu § 59 b, stk. 1 – i førstegangstilfælde angives i forarbejderne til normalt at være 10 dage til 2 måneders fængsel.

Forarbejderne omtaler ikke, om dette også skal være udgangspunktet for fastsættelse af straffen for overtrædelse af § 59 b, stk. 2, i de situationer, hvor der foreligger særlige omstændigheder, der afgørende taler for i medfør af straffelovens § 83, 1. pkt., at nedsætte straffen under den foreskrevne minimumsstraf. Det fremgår af forarbejderne alene, at straffen for genindrejse i strid med et indrejseforbud for udlændinge omfattet af den nye § 59 b, stk. 2, ønskes skærpet på en sådan måde, at der sendes et klart og mærkbart signal.

Dommer Mikael Skjødt stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 måneder.

Dommer Sanne Kolmos stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 30 dage.

Dommer Peter Mørk Thomsen stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 60 dage.

Efter stemmeafgivningen fastsættes straffen efter udlændingelovens § 59 b, stk. 2, til fængsel i 60 dage, jf. retsplejelovens § 216, stk. 2.

Alle tre dommere har ved strafudmålingen på den ene side lagt vægt på navnlig tiltaltes ringe grad af tilregnelse og den omstændighed, at tiltalte alene havde til hensigt via et kort transitophold i Københavns Lufthavn med sin hustru og børn at vende tilbage til Storbritannien, hvorfor hans overtrædelse af udlændingelovens § 59 b, stk. 2, må siges at falde uden for hovedformålet med indførelsen af et straffniveau af fængsel i mindst 1 år. Der er endvidere taget hensyn til, at dommen med indrejseforbud for bestandig er afsagt for mere end 16 år siden. På den anden side er strafskærpelsen tillagt en sådan betydning, at der – uanset at overtrædelsen alene kan tilregnes tiltalte som uagtsom – er grundlag for at fastsætte en straf, der er højere end udgangspunktet forud for strafskærpelsen.

Der har været enighed om, at der ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget.

Udvisning

Det tiltrædes, at tiltalte er udvist som bestemt af byretten.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 60 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 25-10-2019

Tina Skjødt Sørensen
Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

Adv. BB 0100-84141-00130-19

D O M

afsagt den 12. september 2019 i sag

SS 3-22597/2019

Anklagemyndigheden

mod

T

Født december 1972

P.t. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 5. september 2019.

T er tiltalt for

1.

overtrædelse af udlændingelovens § 59 b, stk. 2

ved den 29. august 2019 i udrejsekontrollen, Finger C Schengen Kastrup Lufthavn i Kastrup, at være indrejst her i landet i strid med et indrejseforbud uagtet at han ved Vestre Landsrets dom af 31. januar 2003 blev udvist med indrejseforbud for bestandigt.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, og § 32, stk. 3, jf. stk. 1, udvises med indrejseforbud i ikke under 6 år, der skal være gældende parallelt med det ved Vestre Landsrets dom af 31. januar 2003 meddelte indrejseforbud for bestandigt.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte.

Forklaringen gengives ikke i dommen, idet denne er blevet lydoptaget.

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret blanket af 25. februar 2003 vedrørende forkyndelse for tiltalte af det indrejseforbud for bestandigt, som han blev pålagt ved Vestre Landsrets dom af 31. januar 2003.

Forsvareren har dokumenteret fra dokumenter vedrørende tiltaltes og familiens rejse den 29. august 2019 og fra dokumenter vedrørende tiltaltes ophold og arbejde i England.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er litauisk statsborger. Han har ikke været i Danmark siden 2003, hvor han blev udvist. Han har ikke nogen tilknytning til Danmark. Han har ikke familie eller venner her. Han har boet i England de seneste 15 år. Han har hustru og to børn på 7 og 10 år. Hans kone har arbejdet ved den litauiske ambassade i London, men hun arbejder nu sammen med ham i hans virksomhed, hvor han arrangerer boksekampe og er personlig træner. Det er meget dårligt for hans forretning, at han nu er frihedsberøvet i Danmark.

Tiltalte er tidligere straffet, bl.a.

ved Vestre Landsrets dom af 31. januar 2003 for overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 12, med fængsel i 3 år, 11 måneder og 20 dage. Udvisning med indrejseforbud for bestandigt.

Anklagemyndigheden har under hovedforhandlingen oplyst, at anklagemyndigheden ikke inddrager Retten i Vardes dom af 7. maj 1999 grundet den tid, der er forlobet siden dommen afsigelse.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 29. august 2019.

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Det er ubestridt, at tiltalte var bekendt med, at han ved Vestre Landsrets dom af 31. januar 2003 er meddelt indrejseforbud for bestandigt. Tiltalte overtrådte indrejseforbuddet, da han den 29. august 2019 benyttede Kastrup Lufthavn som transit lufthavn mellem Litauen og England. Retten finder, at

denne overtrædelse af indrejseforbuddet i hvert fald kan tilregnes tiltalte som groft uagtsom, idet det beroede på tiltalte at afklare, om indrejseforbuddet forbød ham at opholde sig i Danmark i transit, og idet han har forklaret, at han ringede op til SAS for at spørge til betydningen af den tidligere udvisning, men ikke forespurgte hos nogen myndigheder herom. Det er således bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes til fængsel i 10 dage, jf. udlændingelovens § 59 b, stk. 2, og straffelovens § 83.

Retten har ved strafudmålingen fundet, at betingelserne for i medfør af straffelovens § 83 at nedsætte straffen under den foreskrevne minimumsstraf på fængsel i 1 år er opfyldt, navnlig henset til, at Vestre Landsrets dom med indrejseforbud for bestandigt er afsagt for mere end 16 år siden, at tiltalte den 29. august 2019 alene havde til hensigt at opholde sig i transit i Kastrup Lufthavn i ca. 1 time, og at tiltalte efter det oplyste har gode personlige forhold.

Udvisning

Betingelserne i udlændingelovens § 24, nr. 2, og § 32, stk. 3, jf. stk. 1, jf. § 26, stk. 2, for at udvise tiltalte er opfyldt.

Retten finder, at den udøvede kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes opholds varighed, alder, helbred, familiemæssig og økonomisk situation samt social og kulturel integration finder retten endvidere, at tiltalte ikke har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Opholdsdirektivet kan derfor ikke antages at være til hinder for, at der sker udvisning, jf. herved direktivets artikel 33, stk. 1, og udlændingelovens § 2, stk. 3, og § 26b. På den baggrund tages påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Retten bemærker, at udvisningen for bestandigt som bestemt ved Vestre Landsrets dom af 31. januar 2003 fortsat er gældende.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 10 dage.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejse-

forbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen, og det nu meddelte indrejseforbud gælder parallelt med det tidligere meddelte indrejseforbud for bestandigt.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 11.588,75 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Steen Leonhardt Frederiksen.

Bettina Bang Jakobsen

dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 13. september 2019

Line Rotbol Jensen

retsassistent